

оцінювання навчальних досягнень учнів. У зв'язку з цим останнім часом значну увагу привертають спроби пошуку ефективніших способів організації оцінювальної діяльності вчителів та залучення учнів до оцінювання. Основний вектор інновацій в оцінюванні – упровадження сучасних форм та методів.

Оцінювання навчальних досягнень учнів з хімії будемо розуміти як діяльність учителя хімії з аналізу процесу та результату навчання школяра, його руху від свого попереднього рівня до нового, встановлення відповідності досягнень вимогам освітніх стандартів та навчальної програми. У такому понятті інтегруються різні методологічні підходи до навчання, зокрема компетентнісний (відповідність досягнень школяра вимогам освітніх стандартів), особистісно зорієнтований (співвіднесення з його попередніми індивідуальними досягненнями), діяльнісний (оцінюється та аналізується процес, результат навчання та рух школяра від свого попереднього рівня до нового рівня). Впровадження різних методологічних підходів вимагає іншого розуміння вчителем змісту оцінювальної діяльності та спричинює впровадження сучасних форм та методів оцінювання у контексті наявних змін. Це є відносно новим педагогічним явищем у підготовці майбутніх учителів хімії, що вимагає коригування навчального процесу у вищій школі.

Список використаної літератури

1. Криворучко А. Методика підготовки майбутнього вчителя хімії до оцінювання навчальних досягнень учнів / Аліна Криворучко // Імідж сучасного педагога. – 2015. – Вип. № 8 (157). – С. 22 – 26.
2. Криворучко А.В. Формування оцінювальних умінь у майбутнього вчителя хімії / А. В. Криворучко // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія: Зб. наук. праць. – Випуск 44 / Редкол.: В.І. Шахов (голова) та ін. – Вінниця: ТОВ «Нілан ЛТД», 2015. –С. 281 – 287.

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ШКІЛЬНОГО ХІМІЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ НАПІВМІКРОМЕТОДОМ

Рогоча А.С.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Застосовуючи інтерактивні методи, можна моделювати реальні життєві ситуації, пропонувати проблеми для спільного розв'язання, використовувати рольові ігри. Вони найбільше сприяють формуванню в учнів умінь і навичок, виробленню в них власних цінностей, створюють атмосферу співпраці, творчої взаємодії в навчанні. Для кращого сприйняття та засвоєння матеріалу треба створювати у класі мікроклімат, який стимулює учня до вільного висловлювання своїх думок та вражень. В. Сухомлинський говорив, що школа має бути не коморою знань, а середовищем думки. Тоді предмет, що його викладає вчитель, стає не кінцевою метою його діяльності, а засобом розвитку дитини. І саме інтерактивні методи сприяють тому, що учні опановують усі рівні пізнання (знання, розуміння, застосування, аналіз, синтез, оцінювання), розвивають критичне мислення, рефлексію, уміння розмірковувати, розв'язувати проблеми.

Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, що має конкретну, передбачувану мету – створити комфортні умови навчання, за яких кожен учень відчує свою необхідність, зможе розкрити свої здібності й продемонструвати знання, відчути впевненість у собі [1].

Для заохочення учнів до навчання використовуються різноманітні форми навчання, методи, засоби і прийоми. Отже, розглянемо деякі інтерактивні методи, які застосовуються при вивченні теми «Гідроген та його сполуки» у навчально-виховній діяльності:

1. Мозковий штурм. Це ефективний метод колективного обговорення, пошук рішень шляхом вільного висловлювання думок усіх учасників. Як показує шкільна практика, за допомогою «мозкового штурму» всього за кілька хвилин можна визначити десятки ідей.

2. Робота у великій групі. Робота у великій групі (тобто з усім класом) – навчальний метод, коли вся група обговорює ідеї чи події, що стосуються певної теми.
3. Коло ідей. Коло ідей – учні по черзі, сидячи у колі, мають можливість висловити свою думку або обґрунтувати свою позицію.
4. Мікрофон. Мікрофон – по черзі викликати учнів, які імітують «говоріння в мікрофон». Інші учні не можуть говорити, вигукувати з місця, право говорити належить тільки тому, у кого символічний мікрофон.
5. Робота в малих групах або в парах. Робота в малих групах — більшість завдань виконується в малих групах або парах. Ця форма організації корисна для формування навичок участі в дискусії.
6. Займи позицію. Цей метод допомагає вести обговорення дискусійного питання в класі. Використовують його з метою надання учням можливості висловитися та попрактикуватися в навичках спілкування.
7. Навчаючи – вчуся сам. Цей метод надає учням можливість взяти участь у навчанні та передачі своїх знань іншим.
8. Прес. Метод прес використовується у випадках, коли виникають суперечливі думки з певної проблеми і потрібно зайняти й аргументувати чітко визначену позицію щодо суспільної проблеми, яка обговорюється. Метод надає можливість навчитися аргументовано, в чіткій і стислій формі формулювати та висловлювати свою думку з дискусійного питання.
9. Ажурна пилка. З метою опрацювання значного обсягу інформації за короткий проміжок часу використовується метод ажурна пилка.
10. Ток-шоу. Мета такої форми роботи як ток-шоу – набуття навичок публічного виступу та дискутування.
11. Акваріум. З метою розвитку навичок ведення дискусії застосовується метод акваріум, суть якого полягає в поділі учнів на дві-чотири групи для виконання ними певного завдання.
12. Чотири кути. Ця модель колективного активного навчання вимагає робити вибір та обґрунтування, тренує вміння вислуховувати одне одного, концентруватися на певній темі.
13. Інтерв'ю за три кроки. Викликані до дошки два учні ставлять одне одному по три питання. Кожна правильна відповідь наближає відповідача на один крок до суперника. Якщо учень не може відповісти на питання, то відповідає той, хто поставив його.
14. Незакінчене речення. Учні самостійно читають порядок речень та закінчують їх.
15. Розважальні заходи на уроках хімії частіше за все проводяться у вигляді цікавих хімічних дослідів, метою яких є постановка перед учнями проблеми, і задач-жартів.
16. Кросворди. Використання кросвордів завжди добре впливає на процес навчання. правила розгадування кросвордів учням добре знайомі, тому вчителю не потрібно багато часу для того, щоб пояснити учням завдання.
17. Логічні завдання. Вони можуть бути представлені у вигляді ігор, задач, вправ, у яких змодельовані хімічні закономірності та відношення [2].

Таким чином, жодний з розглянутих інтерактивних методів не можна вважати універсальним. Умовою ефективності навчання хімії у профільній школі є використання різних методів навчання залежно від цілей уроку та вікових особливостей учнів. Учитель повинен підбирати методи навчання таким чином, щоб було не лише репродуктивне сприймання матеріалу. Найголовніше засвоювати знання свідомо, а це означає, що треба розуміти поняття, факти і хімічні явища.

Список використаної літератури

1. Лозова В.І. Пізнавальна активність школярів. - Спец. курс із дидактики: навчальний посібник для педагогічних інститутів. -Х.: Основа, - 1990. - 89 с.
2. Щукіна Г.І. Активізація пізнавальної діяльності учнів / Г.І. Щукіна. - М. : 1979. – 116 с.